

Fire og Trefindstyvende Møde.

Torsdagen den 11te Mai 1882 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget den sædvanlige formelle Underretning om, at Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1882—83 er vedtaget i Folkethinget med de af Fællesudvalgets Flertal foreslaaede Ændringer.

Paa Bladserne er omdelt siden forrige Møde omtrykt Betænkning over Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882, samt et Ændringsforslag til samme Lovforslags 2den Behandling.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 290 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Spalte 1009 ff.).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 38.

I 1ste Stykke, Linie 4: Efter „hvorhos“ tilføjes: „i alle Tilfælde“.

Formanden: Der er ved Ændringsforslagene nogle enkelte smaa Inkorrektheder, nærmest egentlig i sproglig Henseende, som ville blive rettede, uden at jeg behøver at dvale derved. En stor Del af Ændringsforslagene ere blot Ændringer i Redaktionen og udbræve altsaa ikke formelig Afstemning. Flere af de andre Ændringsforslag staa og falde med hinanden indbyrdes, hvilket endel vil simplificere Afstemningen, der ikke vil volde Besværlighed. Jeg finder ingen Anled-

ning til at dele Forhandlingen, men sætter samtlige Lovforslagets Paragrafer og de stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Mazén): Som det høje Thing vil se, har et Flertal i Udvalget erklæret sig principielt enigt i det forelagte Forslag baade i Henseende til Beskatningsmaaden og i Henseende til Afgiftens Størrelse. Hvad denne sidste angaar, have vi jo ganske vist været stemte for at sætte den betydelig højere, men af Hensyn til, hvad der var praktisk udførligt, ere vi blevene staaende ved den foreslaaede Skat, som jo egentlig kun er en Retablering af, hvad man f. a. Først havde tænkt sig. Jeg skal benytte Leiligheden til at bemærke, at i Betænkningen er der i Tillæg B. Sp. 1012 i det 3die Stykke faldet et Par Ord ud, som burde været tilføiede for den rigtige Menings Skjld. Der staaar, at den foreslaaede Sats: „er lidt lavere end den, om hvilken begge Thing enedes i 1871“; men der skulde staa: „er lidt lavere end den i den gjældende Lovgivning forudsatte og lig med den, om hvilken begge Thing enedes i 1871“. Det er altsaa Noget, vi ere gaaede ud fra, at det, man dengang enedes om, det skulde man ogsaa enes om nu. Et Mindretal har derimod ment ikke at kunne gaa saa vidt. Jeg gaar dog ud fra, at den Bemærkning, der er tilføiet som Begrundelse af den foreslaaede lavere Sats, kun gjælder under Forudsætning af, at Brændevinsloven maatte udkomme som særlig Lov, men ikke, naar den udkommer i Forbindelse med Loven om Told- og Skibsafgifter, thi til den har jo Mindretallet foreslaaet en Nedfattelse af Indtægterne til Beløb af 5 Millioner Kroner, og derefter antager jeg, at der nok vilde være Grund til at søge en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Hvad dernæst selve Beskatningsmaaden angaar, har Flertallet ogsaa kunnet slutte sig til Produktbeskatningen uden at knytte dens Indførelse til de Betingelser, til hvilke et Mindretal har ment at burde knytte den, nemlig en yderligere Prøvelse af Maaleren og en Udsondring af Gærtilvirkningen fra Brændevinsbrændingen. Hvad Maaleren angaar, har Frygten for dens Upaalidelighed som bekendt været den Hindring, paa hvilken Reformationen strandede i 1871. Det er jo Noget, der ikke kan Andet end beklages, naar henses til de Millioner, Statskassen er gaaet glip af derved, at vi ikke dengang have faaet indført Produktbeskatningen; men de yderligere Forsøg og de Overveielser, der ere anstillede af os, særlig af det Underudvalg, der har haft at drøfte denne Skat, have ført os til den Opfattelse, at der ikke var Grund til at nære nogen Tvivl om Maalerens Paalidelighed. Vidnesbyrdene om, at den er brugelig, sankt sig jo yderligere sammen; saaledes anbefaler